

ІНВЕСТИВАННЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Стрімкий розвиток науково – технічного прогресу в останнє десятиріччя, виникнення революційних технологій та форм організації виробництва зумовлюють необхідність у залученні підприємствами фахівців принципово нової генерації та високого інтелектуального рівня.

Визнання України державою з ринковою економікою вимагає від кожної працездатної особи, як від частки загального людського капіталу країни, не тільки адаптуватися до стрімких змін, що відбуваються у всіх галузях національної промисловості, а й постійно підвищувати свій професійний рівень теоретичної та практичної підготовки до європейських і міжнародних стандартів. Особливо це стосується фахівців, працюючих на переробних підприємствах агропромислового комплексу, від успішності роботи яких залежить добробут не тільки окремо взятого регіону, розмір надходжень до бюджетів всіх рівнів, а й продовольча безпека всієї держави. Вихід переробних підприємств на світові ринки, збільшення обсягів експорту виробленої продукції змушує їх власників не тільки застосовувати новітнє устаткування і запроваджувати сучасні технологічні процеси. Виникає необхідність суттєво переглянути існуючі концепції управління підприємством.

Сучасна система Вищої освіти майже не в змозі забезпечити нагальні потреби переробних підприємств АПК висококваліфікованими кадрами. Це пов'язано, передусім, з тим, що:

1. Рівень освіти, що надається сьогодні переважною більшістю ВУЗів не відповідає рівню вимог до організації виробничого процесу, який вимагає науково – технічний прогрес;

2. Структура напрямів, за якими ведеться підготовка фахівців у Вищій школі, практично не задовольняє потреби ринку праці в цій галузі промисловості;

3. Інвестиції в людський капітал, з боку держави, знаходяться на досить низькому рівні;

4. Практика підготовки професійних кадрів за замовленням переробних підприємств тільки починає розповсюджуватись;

5. Недостатні обсяги інвестування закладів освіти як іноземними, так і вітчизняними інвесторами.

Вирішення зазначених проблем та досягнення позитивного результату в короткий термін неможливо без об'єднання зусиль керівництва вищих навчальних закладів з одного боку, і власників переробних підприємств – з іншого. Ця консолідація є необхідним компонентом у вирішенні таких питань, як: створення нормативно – законодавчої бази, що регулює процеси інтеграції ВНЗ та промислових підприємств; впровадження нових напрямів підготовки і спеціальностей; максимальне наближення теоретичної підготовки майбутніх фахівців до практичних навичок, що набуває студент під час навчання.

Інвестування коштів у підготовку переробними підприємствами агропромислового комплексу власних висококваліфікованих фахівців та наукових кадрів, а також загальне фінансування ВНЗ, дасть змогу створювати та впроваджувати у виробництво принципово нові технічні розробки, оптимізувати організаційні та технологічні процеси, здійснювати їх якісне кадрове супроводження. Це, в свою чергу, призведе до розширення асортименту продукції, що виробляється; посилення її конкурентоспроможності за рахунок впровадження норм міжнародних стандартів; збільшення обсягів експорту.

Г.І. Дюкарева,
канд.техн.наук, доцент,
В.О. Акмен

Харківський державний університет харчування
та торгівлі, м. Харків

СПІВПРАЦЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТА ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯК НЕОБХІДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ

Для задоволення вимог, що пред'являються ринком праці до сучасних управлінців, необхідно більш детально досліджувати проблему ефективності підготовки та перепідготовки спеціалістів з товарознавства (співвідношення попиту на ринку праці та пропозицій ВНЗ).

Актуальність проблеми складається в тому, що сучасні вимоги щодо діяльності прогресивних виробничих підприємств на ринку потребують від системи вищої освіти комплексної підготовки спеціаліс-